

וישלוז

יציאה	כניסה	יום
17:18	16:02	יום
17:19	16:16	ת"א
17:17	16:05	חיפה
17:21	16:21	ב"ש

דבר המערכת

בפרשה יעקב אבינו מתכונן לפגישה עם אחיו עשיו, התורה מספרת שיעקב אבינו התכונן לפגישה גם באמצעות שליחת מתנות לעשיו, גם באמצעות הכנה למלחמה וגם תפילה לבורא העולם. הפעולות שיעקב עשה סותרות אחת את השנייה אך דווקא באמצעותם אנו למדים כי החיים צריכים להיות משולבים באמונה וביטחון בקב"ה, לצעד עשייה טבעית ואנושית. שבת שלום ומבורך, שלכם יוסי סולומון.

נקודה בפרשה הרב שמואל קדושים

יעקב אבינו מתכונן לקראת המפגש עם עשיו, במשך עשרים שנה ששהה יעקב בבית לבן לא עלה שמו של עשיו ולא הובא חשש מפני פגישה עתידית עימו.

יעקב השקיע את זמנו בבניית משפחתו ובעבודה קשה, רק כאשר יעקב עומד להגיע לארץ מתגברים ההירורים והפחדים.

ביציאתו מבית אביו מבטיח לו הקב"ה שמירה: **"והנה אנוכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשיבותיך אל האדמה הזאת"**.

ואף על פי כן יעקב נודר נדר לאמור: **"וידר יעקב נדר לאמור"**. אמנם יעקב סומך על הבטחתו של הקב"ה שישב אותו בשלום למולדתו אבל יעקב רוצה יותר מכך, הוא רוצה שהקב"ה ישיב אותו בשלום לבית הוריו. נכון שהקב"ה הבטיח לו, אבל מה כוחה של ההבטחה כאשר מולך צועדים ארבע מאות איש, המונהגים בידי אדם כמו עשיו, שכבר הכריז בעבר מה הוא הולך לעשות: **"וישטם עשיו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשיו בליבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב"**.

ברגע דרמטי כזה פונה יעקב אל הקב"ה ואומר את מילת הסוד **"קטונתי"**, כמה מילה זו חסרה בעולמנו, עולמנו שהוא כה רווי אגו, שחצנות, נהנתנות. מערכות פוליטיות קורסות בגלל אגו, עיתונות מלאה בכתבים ובפרשנים זחוחים ומלאי חשיבות עצמית הבטוחים שמה שהם חושבים זו האמת היחידה ואין בילתה, שופטים ועורכי דין שבטוחים שכל מילה היוצאת מפיהם ניתנה למשה בסיני, והרשימה ארוכה... אל כל זה ניצבת מילה שכל כך חסרה במחוזותינו ובעת הזאת שבעתים – **"קטונתי"**.

במסכת יומא דף ל"ח, אומר בן עזאי מילים נוקביות שיש בהן מתווה לחיים נטולי אגו, ומלאים בקטונות: **"בשמך יקראוך, ובמקומך ישיבוך, ומשלך יתנו לך, אין אדם הנוגע במוכן לחבירו, ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימה"**.

בן עזאי אומר את האמת, בן אדם תירגע, תתנקה מהאגו, והמחשבה שאתה מנהל את העולם ורק אתה צודק ומבלעדיך כדור הארץ יחדל מלתפקד.

במקום שהקב"ה רוצה שתהיה שם תהיה, ועל איזה כיסא שהוא ירצה שתשב, שם תשב. כדי להגיע לתובנה הזו, יש צורך לצאת אל החיים מתוך מילה אחת, מילה שהיא סיסמת הכניסה לחיים של **"בשמך יקראוך, ובמקומך ישיבוך"**. **"קטונתי"**.

הארה בחסידות הרב מענדי סולומון

עניין עיקרי בתפילה ובהכנה לה ע"פ משנת החסידות הוא התבוננות בגדולת ה'. ובפרט בעניין אחדותו ית', דהיינו שאין שום מציאות אמיתית מבלעדיו כפי שמבואר באריכות בתורת חסידות חב"ד.

וכך גם כן מוסבר בחסידות סמיכות הפסוקים שמע ישראל וכו' ה' אחד, ואהבת וכו', שבכדי שיהיה ואהבת את ה' אלקיך, צריך קודם כל לדעת ולהבין שה' אחד.

מהותה של אהבה היא דביקות, דביקות בדבר האהוב, וכך גם באהבת ה' שמהותה היא הרגש של הדביקות באלוקות. ולכן דווקא ההתבוננות באחדות ה' היא שייכת לרגש של אהבת ה', מאחר שבאחדות ה' האדם משיג ומבין איך שבעצם המציאות האמיתית היא רק הבורא ית' וכל העולמות הם רק הארה ממנו יתברך ובטלים אליו וככל שהאדם מבין זאת יותר אזי אין העולם תופס אצלו מקום חשוב והוא נעשה דבוק יותר בקב"ה.

ואם כן נמצא שדווקא ההכרה ב"ה' אחד" מביאה לידי "ואהבת את ה' אלוקיך".

פנינים לשולחן השבת

"וישלוז יעקב" (ל"ב,ד) - וישלח - וי שלח, כלומר יעקב שלח ממנו את ה"וי", גירש ממנו את העצבות. (אדמו"ר נפתלי מרופשיץ)

"וישלוז יעקב מלאכים לפניו" (ל"ב,ד) - מלאכים ממש (רש"י). בשעה שהיהודי נרדף ע"י עשו וצריך עזרה, הוא רשאי אפילו להטריח מלאכי מרום. (ר' בונם מפשיסחא)

"קטונתי מכל הזוסידים" (ל"ב, י"א) - ע"י החסדים שעשיתי זכיתי למידת הענוה. קטנתי - מכל החסדים, ע"י שאדם עושה חסדים לזולתו הוא נעשה קטן בעיני עצמו וזוכה למידת הענוה. (שער החסידות)

"כי ירא אנכי אותו" (ל"ב,כ"ה) - מתירא אני - אמר יעקב - על שום "אנכי אותו", ששמתי את עצמי "אותו" ואמרתי לאבי "אנכי עשו בכורך" וחוששני שמא יחשב לי הדבר לחטא. (בוצינא דנהורא)

"ויותר יעקב לבדו" (ל"ב,כ"ה) - יעקב הותיר לבניו את התקווה והחזון של "לבדו". שבכל צרות הגלות, במאבק עם עשו, ישאפו לחזון אחרית הימים שאז יהיה ה' נשגב לבדו. (ר' ברוך ממזיבוז)

לרגל י"ט כסלו חג הגאולה של בעל התניא אדמו"ר הזקן נביא סיפור אחד מסיפורי חג הגאולה:

כשרבנו הזקן היה צריך להיחקר בימי מאסרו, היו מעבירים אותו בסירה ממבצר הכלא אל ה'טויינע-סובייט', שביניהם הפריד נהר. פעם, כששטו בסירה, רצה הרבי לקדש את הלבנה, וביקש מהשומר לעצור את הסירה לכמה רגעים. השומר סירב.

אמר לו הרבי: "אם ארצה, אוכל בעצמי לעצור את הסירה". ואכן, הסירה נעמדה ולא זזה. הרבי קרא את המזמור 'הללו את ה' מן השמים', אך את ברכת הלבנה לא אמר, והסירה חזרה לשוט.

כשביקש הרבי שנית מהשומר לעצור את הסירה, תבע הלה תמורה. נתן לו הרבי ברכה בכתב-ידו לאריכות ימים ולעושר. אז עצר השומר את הסירה והרבי קידש את הלבנה. אחרי המאסר הסביר הרבי, שלא רצה לקיים מצווה על-ידי ניסים.

המסר הנלמד מהסיפור – גם בעת שהיה אדמו"ר הזקן בדרכו לחקירה לא ויתר על מצוות קידוש לבנה ולא זו בלבד אלא שהתעקש לעשות זאת בדרכ הטבע.

מתכון לשבת רונית מרקמן

הארה באמונה רון קרתא

דג דניס בתנור**מצרכים:**

מספר נתחים של דניס
6 פלפל אדום

לציפוי הדניס:

חופן פטרוזליה
3 שיני שום כתושים
1/2 כפית כורכום
1/4 כוס שמן
כוס מים
מעט מלח גס
צילי גרוס
פלפל שחור
חצי לימון

אופן ההכנה:

מחממים תנור ל200 מעלות.
כל דג חורצים עם סימן ב-3 פסים.
ממליחים וסוטים חצי לימון ומשרים
לחצי שעה ושופטים.
קוצצים את הירק ומכניסים לבטן הדג
1/4 מהכמות.
מערבבים שום, כורכום, שמן זית ומים
שופכים על הדגים ומעסים היטב.
מפזרים מלח, צילי, ופלפל שחור ואת
יתר הירק הקצוץ ואופים 20 דקות.
מורידים את ניר הכסף, מנמיכים ל160
מעלות, מרטיבים בזהירות את הדגים
ברוטב שנוצר.
אופים 20 דקות נוספות.
סוחטים חצי לימון מעל לדגים המוכנים.

בתאבון!

באחד הימים נכנס רבי משה מקוברין זיע"א, לבית המדרש וראה שלייד השולחן יושב ישיש רכון על סיפרו ולומד. מפעם לפעם חטף הישיש תנומה, אך מיד כשנעצמו עיניו קפץ ממקומו בבהלה וקרא לעצמו: "מה יהיה איתך? הרי בסופו של דבר תמות ועליך עוד להספיק הרבה".

התאושש הישיש, המשיך ללמוד, עד שנרדם שוב, הקיץ בבהלה בשנית ואמר לעצמו: "מה יהיה איתך? הרי בסופו של דבר תמות ועליך עוד להספיק הרבה".

ניגש אליו רבי משה, טפח על שכמו ואמר: "לא כך רבי יהודי, מוטב שתאמר 'הרי צריך לחיות, וחיים כאלו אינם חיים...'"

כל מהות החיים היא פשוט לחיות, האדם, החיה וכל יצורי העולם נלחמים מידי יום על חייהם, הם יעשו את הכל כדי להישאר בעולם הזה עד שהבורא יחליט אחרת.

השאלה היא כיצד לחיות? האם לחיות כדי "לחיות" או לחיות כדי באמת לחיות?

אם אדם מוטרד בכל ימיו מהמוות הקרב, מאי הצלחתו, ממה יהיה מחר, הוא אכן חי, אך בתוכו הוא גוסס ונוטה למות.

כל עוד אתה חי, אומר רבי משה מקוברין, תחיה את החיים, תתקיי את החיים, תנשים אותם, תן לחיים שלך זריקות עידוד, תכניס בהם תקווה, תחשוב על הזכות לחיות ולא על העול שבהם.

כשתהנה ותשמח במה שיש לך, כשתסתכל במשקפיים הנכונים, הוורודים, תוכל לפנות את הראש ממחשבות זרות ומנקרות, ולהכניס במקומן מחשבות טובות, תוכל לחיות את החיים ולתבל אותם בעבודת ה' נקיה, עם התלהבות וחשק.

כשאדם חי, הוא יכול להגיע לדרגות גבוהות בכל תחום, כשאדם רק "חי" הוא מביא על עצמו חולאים, כעס ומרירות.

תחיה, "תנשים" אחרים מהחמצן הטוב שיש לך, תתרומם מעלה, תרומם אחרים איתך, תן לעבר לשקוע, ותשאף לשנות את היום שלך מיום מת ליום חי, נושם ושמה...

פתגם השבוע

"אהבת ישראל היא אהבת הבורא – כשאוהבים את האב – אוהבים את ילדיו"

(הבעל שם טוב)